

מסכת אהלות

פרק יח

א. כיצד בוצרים בית הפרס. מזים על האדם ועל הכלים, ושונים ובוצרים ומוציאים חוץ לבית הפרס, ואחרים מקבלים מהם ומוליכים לגת. אם נגעו אלו באלו, טמאים, כדברי בית הלל. בית שמאי אומרים, אחזו את המגל בסיב, או בוצר בצור ונותן לתוך הכפישא ומוליך לגת. אמר רבי יוסי, במה דברים אמורים, בכרם הנעשה בית הפרס. אבל נוטע בית הפרס, ימכר לשוק:

ב. שלשה בית פרסות הן, החורש את הקבר, נטעת כל נטע, ואינה נזרעת כל זרע, חוץ מזרע הנקצר. ואם עקרו, צובר את גרנו לתוכו וכוברו בשמי כברות, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים, התבואה בשמי כברות, והקטניות בשלש כברות. ושורף את הקש ואת העצה, ומטמא במגע ובמשא, ואינו מטמא באהל:

ג. שדה שאבד קבר בתוכה, נזרעת כל זרע, ואינה נטעת כל נטע. ואין מקימין בה אילנות, חוץ מאילן סרק שאינו עושה פרות.

וּמִטָּמֵא בַּמַּגָּע וּבַמִּשָּׁא וּבִאֲהָל:

ד. שִׁדָּה בּוֹכִין, לֹא נִטְעַת, וְלֹא נִזְרַעַת, וְעַפְרָה טָהוֹר, וְעוֹשִׁין מִמָּנָה תַּנּוּרִים לְקַדָּשׁ. וּמוֹדִים בֵּית שְׁמַאי וּבֵית הַלֵּל שְׁבוּדָקִים לְעוֹשֶׂה פֶסַח, וְאִין בּוֹדָקִין לְתַרוּמָה. וּלְנִזִּיר, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, בּוֹדָקִין. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים, אִין בּוֹדָקִין. כִּיצַד הוּא בּוֹדֵק. מֵבִיא אֶת הָעֶפֶר שֶׁהוּא יָכוֹל לְהִסִּיטוֹ וְנוֹתֵן לְתוֹךְ כִּכָּרָה שְׁנָקְבִיָּה דָקִים, וּמִמַּחֶה, אִם נִמְצָא שֵׁם עֶצֶם כְּשֹׁעֶרָה, טָמֵא:

ה. כִּיצַד מְטַהְרִין בֵּית הַפָּרָס. נוֹטְלִין מִמָּנּוּ שְׁלִשָּׁה טַפָּחִים, אוֹ נֹתֵן עַל גִּבּוֹ שְׁלִשָּׁה טַפָּחִים. אִם נָטַל מִחֲצִי אֶחָד שְׁלִשָּׁה טַפָּחִים, וְנָתַן עַל גִּבּוֹ חֲצִי אֶחָד שְׁלִשָּׁה טַפָּחִים, טָהוֹר. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, אֶפְלוּ נָטַל מִמָּנּוּ טַפַּח וּמִחֲצָה, וְנָתַן עָלָיו טַפַּח וּמִחֲצָה מִמָּקוֹם אֲחֵר, טָהוֹר. הָרוּצֵף בֵּית הַפָּרָס בְּאַבְנִים שְׂאִינּוּ יָכוֹל לְהִסִּיטוֹ, טָהוֹר. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, אִף הָעוֹזֵק בֵּית הַפָּרָס, טָהוֹר:

ו. הַמְהַלֵּךְ בְּבֵית הַפָּרָס עַל אֲבָנִים שְׂאִינּוּ יָכוֹל לְהִסִּיטוֹ, עַל הָאָדָם וְעַל הַבְּהֵמָה שֶׁכָּחָן יָפָה, טָהוֹר. עַל אֲבָנִים שֶׁהוּא יָכוֹל לְהִסִּיטוֹ, עַל הָאָדָם וְעַל הַבְּהֵמָה שֶׁכָּחָן רָע, טָמֵא. הַמְהַלֵּךְ בְּאֶרֶץ הָעַמִּים, בְּהָרִים וּבְסָלְעִים, טָמֵא. בָּיִם וּבְשׁוֹנִיָּת, טָהוֹר. וְאִיזָהוּ הַשׁוֹנִיָּת, כָּל מָקוֹם שֶׁהֵימ עוֹלָה בְּזַעְפוֹ:

ז. הקונה שדה בסוריא, סמוכה לארץ ישראל, אם יכול להכנס לה בטירה, טהורה, ותיבת במעשרות ובשביעית. ואם אינו יכול להכנס לה בטירה, טמאה, ותיבת במעשרות ובשביעית. מדורות הגוים, טמאין. כמה ישקא בתוכן ויהא צריך בדיקה, ארבעים יום, אף על פי שאין עמו אשה. ואם הנה עבד או אשה משמרים אותו, אינו צריך בדיקה:

ח. את מה הם בודקים, את הביבים העמקים ואת המים הסרוחים. בית שמאי אומרים, אף האשפות ועפר התחוח. ובית הלל אומרים, כל מקום שהחזיר והחלדה יכולים להלך בו, אינו צריך בדיקה:

ט. האצטוניות, אין בהן משום מדור גוים. רבן שמעון בן גמליאל אומר, עיר גוים שחרבה, אין בה משום מדור גוים. מזרח קסרין ומערב קסרין, קברות. ומזרח עכו הנה ספק, וטהרהו חכמים. רבי ובית דין נמנו על קיני וטהרהו:

י. עשרה מקומות אין בהן משום מדור גוים. אהלי הערבים, והסכות, והצריפין, והברגנין, והאלקטיות, ובית שער, ואורה של חצר, והמרחץ, ומקום החצים, ומקום הלגיונות:

